

Publicerad 2011-08-16 11:55 av Max Poisé

Du fick min kudde

Det var ett vågspel
när jag lät mina fingrar finna vägen
genom huden,

när spända ansiktsdrag fann sitt lugn,

och bröstet kunde mötas utan efterspel.

Det var vibrationer som gav födelse åt ett annat liv,
när blickar blev kravlösa.

En pastische av frihet,
ett värmeljus när kalla kårar arla ven,
och fötterna möttes där täcket tog slut.

En balans som störde naturlagarna
och begravde alla medärvda sanningar.

Kunde kyssa din nakna ryggrad som aldrig tog slut,
måla små hjärtan med fingret,
såg att tiden inte längre plågade.

Du fick min ensamhet kudde,
en ö att simma till,
och plats för oändlig lek,

för fingrar, fötter och svultna läppar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten